

Jaap kon wel niet lezen of schrijven, maar als velen uit ons zeevolk, besteedde hij van jongsaf avond aan avond aan het snijden van sloopjes of visschen of mannetjes uit hout, — en dikwijls slaagde zijn werk zeer goed. Ook dit beeldje is niet onverdienstelijk en al kan van treffende gelijkenis geen sprake zijn, ieder die het ziet begrijpt aanstonds dat aan Bot-Jaap de jonge, slanke vrouw van Brand als model voor oogen heeft gestaan.

Nu Cornelis den helmstok omvat, de hand aan het beeldje zijner vrouw, kijkt hij met dankbaar vroolijken blik zijn Rika en Bot-Jaap aan en hen toeknikkend zegt hij hartelijk:

„Al had ik dit beeldje niet noodig om altoos aan jullie allebei te denken, toch ben ik er blij mee, heel blij!”

Molm herstelde geheel en voer na korten tijd weer ter vangst en met hem Piet, die van moeder een oliepak, een zuidwester en — echte zeelaarzen had gekregen, zeelaarzen, die Piet met trots en vreugde over den schouder heeft hangen, als hij van de schuit naar huis keert.

